

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE
WOJEWODY LUBUSKIEGO
Nr NK-I.4131.198.2012.ABej
z dnia 27 czerwca 2012 r.

Rada Miasta Żagań

Na podstawie art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 roku Nr 142, poz.1591 ze zm.) stwierdzam nieważność uchwały Rady Miasta Żagań, podjętej na sesji w dniu 18 maja 2012r. Nr XXIII/42/2012 zmieniającej Uchwałę nr VI/39/2011 Rady Miasta Żagań z dnia 31 marca 2011r. w sprawie ustalenia wysokości diet Radnym Rady Miasta Żagań.

Uzasadnienie

Rada Miasta Żagań podjęła na sesji w dniu 18 maja 2012r. uchwałę Nr XXIII/42/2012 zmieniającą Uchwałę nr VI/39/2011 z dnia 31 marca 2011r. w sprawie ustalenia wysokości diet Radnym Rady Miasta Żagań.

Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 28 maja 2012r.

Po dokonaniu analizy prawnej organ nadzoru stwierdza, że uchwała istotnie narusza prawo, tj. art. 25 ust. 4 i 8 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001r., Nr 142, poz. 1591 ze zm.).

Zgodnie z art. 25 ust. 4 i 8 ustawy o samorządzie gminnym na zasadach ustalonych przez radę gminy radnemu przysługują diety oraz zwrot kosztów podróży służbowych, a także Rada gminy przy ustalaniu wysokości diet radnych bierze pod uwagę funkcje pełnione przez radnego.

U podstaw przyznania radnym prawa do zwrotu diet i kosztów podróży służbowych leży przede wszystkim fakt, iż uczestnicząc w pracach organów samorządu, ponosi on określone koszty tejże działalności. Do kosztów tych należy zaliczyć w szczególności utratę wynagrodzenia za pracę, jak i innych zarobków, które mógłby uzyskać w czasie, który poświęca na działalność na rzecz samorządu. Z tego właśnie tytułu ustawodawca przewidział i zagwarantował radnym rekompensatę utraconych zarobków w formie diet oraz zwrotu kosztów podróży służbowych. (por. Alicja Jochymczyk, komentarz do art. 25 ustawy o samorządzie gminnym, *Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz*, wyd. ABC, 2010r.)

Ustalając zasady przysługiwania diet rada gminy może ustalić, iż dieta radnego jest wypłacana ryczałtowo. Ustalając zasady przysługiwania diet radnym w formie ryczału, rada winna określić zasady potrąceń diet związanych z nieobecnością radnego na sesjach rady, czy też na posiedzeniach komisji rady, których nieobecny radny jest członkiem.

Rada Miasta Żagań w § 1 kwestionowanej uchwały określiła, że : " dieta miesięczna, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4 ulega obniżeniu o kwotę stanowiącą równowartość 20% diety podstawowej za każdą nieobecność radnego na sesji zwyczajnej Rady Miasta, planowanym posiedzeniu komisji, której radny jest członkiem oraz w przypadku nie wzięcia udziału w głosowaniu uchwały na sesji, na której radny jest obecny i przebywa na sali obrad chyba, że ustawa stanowi inaczej. Łączna wysokość obniżenia w jednym miesiącu nie może przekroczyć wysokości diety podstawowej."

W ocenie organu nadzoru istotnie naruszający prawo jest zapis o potrącaniu diety radnego za brak udziału w głosowaniu uchwały na sesji, na której radny jest obecny i przebywa na sali obrad.

Ustawa o samorządzie gminnym w art. 24 stanowi, że radny jest obowiązany brać udział w pracach rady gminy i jej komisji oraz innych instytucji samorządowych, do których został wybrany lub desygnowany, nie przewidując jednakże w tym zakresie żadnych sankcji za nienależyte wykonywanie obowiązków radnego. Co do braku udziału w sesjach rady, czy też posiedzeniach komisji radni mogą być mobilizowani poprzez potrącenia diet. Brak jednakże podstaw do sankcjonowania braku udziału radnego w akcie głosowania. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 21 listopada 2006r., sygn. akt II GSK 194/06 (SIP LEX nr 290143) stwierdził, że : Oddanie głosu jest bowiem uprawnieniem, a nie obowiązkiem członka organu.

Przyjęcie przez Radę Miasta Żagań uchwały z dnia 18 maja 2012r. Nr XXIII/42/2012 zmieniającą Uchwałę nr VI/39/2011 z dnia 31 marca 2011r. w sprawie ustalenia wysokości diet Radnym Rady Miasta Żagań w ocenie organu nadzoru stanowi istotne naruszenie prawa, tj. art. 25 ust. 4 i 8 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym poprzez błędną wykładnię, co skutkuje stwierdzeniem jej nieważności.

Mając na względzie powyższe, orzeczono jak na wstępie.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały rady gminy wstrzymuje jej wykonanie w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Od niniejszego rozstrzygnięcia służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od doręczenia rozstrzygnięcia za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

z up. Wojewody Lubuskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru
i Kontroli

Teresa Kaczmarek